

April 2022

De invloed van drugs op het gezinsleven

Kwamen voor het eerst: Claude en François Verrasse uit Bossuit

Op de laatste zaterdag in april kwamen we samen in de Clemenspoort in Gent voor de Volksuniversiteit. Dit is een perfecte locatie vanwege de grote zaal, de rust (geen piepende tram) en het vele licht. Dit samen met het mooie weer maakte dat er zelfs iemand van ver met de brommer was gekomen. We waren blij dat we weer op een normale manier naar de volksuniversiteit konden komen (geen zoom of kleine groepjes).

Er stond een moeilijk thema op het programma: de invloed van drugs op het gezinsleven. Dit is een moeilijk thema omdat het mensen persoonlijk raakt en omdat je op heel wat verschillende manieren naar het probleem kan kijken. Tijdens de inleiding hoorden we dat drugs en druggebruik voorkomen in alle lagen van de bevolking, niet alleen bij mensen in armoede. We komen op verschillende manieren in aanraking met drugs. Sommige gezinnen hebben ervaringen met gebruik in hun onmiddellijke omgeving. Anderen komen vanop afstand met drugs in aanraking, in de buurt of in de woonblok waar ze leven.

Tijdens het eerste deel bespraken we waarom mensen drugs beginnen te gebruiken. Soms kan de druk van anderen zo groot zijn dat men zich laat beïnvloeden om erbij te horen. Bij anderen kan het zijn om hun problemen te vergeten. We hoorden ook dat sommige mensen geen toekomstperspectief hebben en daarom met drugs beginnen te experimenteren. Het dealen van drugs brengt heel wat geld op. Soms tot wel 15.000 euro per week (300.000 Belgische

frank). Wanneer je het niet breed hebt, is het verleidelijk om via dealen geld te verdienen. Minderjarigen worden ook aangesproken om te dealen. Hun risico op straf of gevangenis is minder hoog vanwege hun leeftijd. Voor heel wat jongeren is drugs meer betaalbaar geworden dan alcohol. Het is een goedkopere manier om de dag door te komen wanneer je weinig andere mogelijkheden hebt.

Hoewel drugs overal voorkomen, lijkt het soms alsof mensen in armoede meer problemen hebben met drugs. We denken dat druggebruik zichtbaarder is bij mensen in armoede

omdat ze dit op straat doen, of dicht op elkaar wonen in sociale woonwijken of woonblokken. Ze hebben geen tuin of grote omheining waar ze zich achter kunnen verstoppen.

De manier waarop naar drugs en drugsgebruik wordt gekeken was zeer verschillend. Sommigen vonden het gebruik van drugs een deel van het leven en niet altijd een even groot probleem (een fase als je jong bent, enkel bij uitgaan, om rustig te worden,...). Zij vertelden dat het beter was om drugs te legaliseren zodat er minder slechte drugs zou gebruikt worden. Het zou er ook voor kunnen zorgen dat er minder criminaliteit is. Voor anderen kwam het dan weer eigenaardig over dat druggebruik als normaal beschouwd wordt. Uiteindelijk zorgt druggebruik bij heel wat gezinnen voor grote problemen. Voor hen is het

legaliseren een brug te ver. Zeker wanneer er kinderen in het spel zijn. Er werd een voorbeeld gegeven van een baby die ontroostbaar is omdat hij aan het afkicken is door de drugs die zijn moeder gebruikt heeft.

Tijdens het tweede deel van de Volksuniversiteit hadden we het over het wetsvoorstel van drie politici van de politieke partij Vooruit: Rousseau, Hannaf en Vandenbossche. De partij wil het mogelijk

maken om baby's al bij 13 weken zwangerschap te plaatsen wanneer er sprake is van problematisch drugsgebruik.

In het algemeen vonden de aanwezigen wel dat er ingegrepen moet worden indien er zware gevolgen en risico's zijn voor het ongeboren kind. Over de manier waarop liepen de meningen wel wat uiteen. Sowieso is het plaatsen van een kind zeer ingrijpend. Daarom wordt er best opvang en begeleiding voorzien voor moeder en kind. Er zouden slechts een viertal plaatsen zijn in heel Vlaanderen waar moeders en hun baby terecht kunnen. Dit lijkt ons wat weinig. Daarnaast zijn er ook heel wat mensen die rond of samen met deze moeders leven. We denken dan in de eerste plaats aan de papa, partner/vriend van de zwangere vrouw. Wanneer ze van haar verslaving af raakt, komt ze opnieuw terecht bij een partner die misschien nog steeds drugs gebruikt. De kans om te hervallen is dan groot. Soms wordt dan de voorwaarde opgelegd om te breken met de partner. Het zou beter zijn die partner te betrekken in het hele proces en een begeleiding en ondersteuning voor het hele gezin op te starten.

Afkicken is vaak een proces van (her)vallen en opstaan. Daar moet men zich bewust van zijn en de ruimte laten om van de verslaving af te raken. In sommige gevallen kunnen ook andere familieleden meehelpen bij het opvangen van de kinderen, zoals grootouders, broers en zussen. Soms gebeurt dit, maar zeker niet altijd. Het betrekken van familie kan een hulp zijn, maar is niet altijd een succes. Wanneer een dergelijke wet gestemd wordt, kan het ervoor zorgen dat sommige vrouwen uit angst geen hulp meer gaan zoeken of zelfs geen contact meer willen met een gynaecoloog of Kind en Gezin. Ze kunnen bang zijn dat hun kind geplaatst wordt. Het zou kunnen leiden tot illegale geboortes. Een verslaving is een ziekte, eerder dan een misdaad. Verslaafde mensen moeten dan ook geholpen en niet gestraft worden.

Ondanks de gevoeligheden die met dit onderwerp samengaan, is het toch belangrijk dat we dit besproken hebben. Hopelijk kunnen we in gesprek gaan met Rousseau en ervoor zorgen dat dit wetsvoorstel nog bijgestuurd wordt.

Echo's gemaakt door:

Martine

Marleen

Marc

Dit verslag en ook foto's zijn terug te vinden op onze facebookpagina (Volksuniversiteit ATD Vierde Wereld Vlaanderen).